

بیماری ای.ال.اس را بیشتر بشناسیم

بیماری ای.ال.اس Amyotro tro fische Lateraal Sclerose یک بیماری بدخیم است در سلسله اعصاب رابط مغز و ماهیچه ها. این بیماری سلول های این عصب ها را به تدریج از کار می اندازد و در نتیجه اعصاب، علائم مغزی را نمی توانند به ماهیچه ها برسانند. بدین ترتیب ماهیچه ها که ایجاد کننده حرکت در بدن می باشند، به تدریج لاغر تر و کم قدرت تر می شوند؛ کارآئی شان پیوسته کمتر و کمتر گشته و سرانجام به کلی از بین می رود.

علائم بیماری

علائم این بیماری ضعیف شدن ماهیچه ها و همچنین خستگی مفرط است. این بیماری می تواند از دست یا پا و یا ماهیچه هائی که برای حرف زدن و بلعیدن به کار می روند، شروع شود. مثلا بیمار متوجه می شود که مرتب پایش پیچ می خورد؛ غذا و نوشیدنی به گلپوش می پرد؛ یا مثلا در بستن دکمه های لباس یا باز و بسته کردن شیر آب مشکل دارد. ای.ال.اس یک بیماری " پروگراسیو" است. بدین معنی که بیماری به طور مرتب پیشرفت کرده و جسم عقب تر می رود. دلیل قطعی ای.ال.اس مشخص نیست.

پیش روی بیماری

ای.ال.اس مسری نمی باشد. این بیماری معمولا همراه با درد نیست و به هوشیاری بیمار آسیب نمی رساند. قوای پنج گانه : چشائی، بینائی، بویائی، شنوائی و پساوایی (لامسه) و همینطور سیستم گوارشی، جذب و دفع غذا، روده ها و مثانه از دسترس بیماری بدور هستند. به تدریج ماهیچه های بیشتری - به استثنای ماهیچه های قلب - در بدن بیمار آسیب می بینند. سرعت پیشرفت بیماری بسته به اشخاص متفاوت است. اما متوسط طول عمر این بیماران بین سه تا پنج سال پیش بینی می شود. افرادی هم هستند که بیش از ده سال با این بیماری زندگی کرده اند. نمونه ویژه (ولی ممکن) پروفیسور استفان هاوکینز ۶۹ ساله دانشمند و استاد فیزیک انگلیسی است که از ۲۲ سالگی دچار بیماری ای.ال.اس شده و اکنون ۴۷ سال است که علیرغم داشتن این بیماری به زندگی پربارش ادامه داده است.

دلیل بیماری

دلیل قطعی این بیماری هنوز مشخص نشده است. این بیماری در هر سنی برای یک انسان بالغ می تواند پیش بیاید، اما بیشتر انسان ها در سنین ۴۰ تا ۶۰ سالگی دچار آن می شوند. طبق آمار پزشکی مردها بیش از زنان در معرض این بیماری هستند. در صد کمی از ابتلا به ای.ال.اس ناشی از ارثی بودن این بیماری است. به هر حال، جنبه موروثی بودن این بیماری، بسیار نادر است. در آن صورت، اغلب از زمانی طولانی در خانواده شناخته شده و تعدادی دیگر به آن مبتلا بوده اند.

معالجه و مداوا

متأسفانه تا کنون راه علاجی برای این بیماری کشف نشده است. هم چنین در حال حاضر هیچ دارویی جهت متوقف کردن یا معالجه این بیماری وجود ندارد. تنها دارویی که کمی پروسه بیماری را به تاخیر می اندازد و اغلب پزشکان برای بیماران ای.ال.اس تجویز می کنند ، قرص ریلوزوله (ریلوتک) می باشد. این دارو تا حدودی (بطور متوسط سه ماه در کل) سرعت بیماری را کاهش می دهد.

تحقیقات عملی

در حال حاضر تحقیقات عملی زیادی در مورد این بیماری در سراسر جهان صورت می گیرد. مراکز پزشکی در کشورهای اروپائی و آمریکا و ... با همکاری یکدیگر به دنبال پیدا کردن ریشه قطعی این بیماری، عوامل ژنتیکی و ارثی همچنین در نهایت کشف دارو و معالجه این بیماری هستند. از جمله در هلند سه مرکز پزشکی و تحقیق ای.ال.اس در سه بیمارستان آکادمیک این کشور تشکیل شده است. هر مرکز شامل یک تیم ای.ال.اس می باشد که متشکل از چندین دکتر نورولوگ، دکتر توانبخشی، فیزیوتراپ، ارگوتراپ، لوکوپودیست ، دیتیست، مددکار، روانشناس و نرس و پرستار می باشد. این تیم علاوه برانجام کار علمی و تحقیقاتی متمرکز بر روی این بیماری، در زمینه تشخیص بیماری ای. ال. اس، و هدایت و راهنمایی و کنترل مستمر افراد مبتلا به این بیماری نیز تخصص دارند.

منبع: shabnama.mihanblog.com